

AUTE 2000-04 DE 3 DE MARÇ DE 2000

**NUL·LITAT D'ACTUACIONS. Dret a la jurisdicció i a un procés degut.
Aplicació de norma jurídica no invocada per les parts. PROCÉS
ADMINISTRATIU. Congruència: facultats del tribunal.
Aplicació article 29 Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.**

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 99-34, d'11 de novembre de 1999, va estimar el recurs d'apel·lació formulat pels Srs. JP i MG contra la sentència de 15 de març de 1999 de la Secció Administrativa de la Batllia i va anul·lar les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 17 de març i 22 d'abril de 1998, declarant el dret de la Sra. MV. a que la CASS li reembossés l'import de les despeses psiquiàtriques que havia sol·licitat la part actora, a partir del 19 de febrer de 1998.

2.- La representació de la CASS va demanar el 24 de novembre de 1999 l'anul·lació de l'esmentada sentència, a l'empara de l'article 18 bis, apartat 3, de la Llei transitòria de procediments judicials, en la redacció que li va donar la Llei de 22 d'abril de 1999. Considera aquesta part que ha tingut lloc una vulneració del dret fonamental a un procés degut, que reconeix l'article 10.1 de la Constitució, des del moment en que el Tribunal ha resolt la qüestió litigiosa que li havia estat sotmesa mitjançant l'aplicació de l'article 11.2 del Conveni hispano-andorrà de seguretat social, que no havia invocat cap de les parts ni la mateixa sentència apel·lada. La CASS, al·lega que, en aquestes circumstàncies, s'hauria d'haver escoltat prèviament les parts sobre l'aplicabilitat d'aquest precepte, tal i com ho preveu l'article 29, 2n paràgraf, de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, i que l'omissió d'aquest tràmit ha produït la indefensió de les parts, amb la consegüent infracció de l'article 10.1 del text constitucional.

3.- De l'escrit inicial de l'incident de nul·litat se'n va donar trasllat a la part agent per tal de que pogués contestar-lo en el termini de deu dies naturals, tràmit que va evacuar el 6 de desembre de 1999 sol·licitant que es desestimi l'incident promogut per la CASS. En opinió d'aquella part no es pot apreciar cap vulneració del dret fonamental al procés degut, ja que aquest no implica que la sentència hagi de fonamentar-se exclusivament en les normes jurídiques invocades per les parts. D'altra banda, considera que la sentència fa una interpretació integradora de l'article 11 del Conveni hispano-andorrà, dins del marc de les pretensions formulades per les parts i, amb certs matisos, dels arguments que aquestes han utilitzat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El Tribunal Constitucional ha declarat, en la sentència de 13 de març de 1997, que "la prohibició d'indefensió implica el respecte a l'essencial principi de

contradicció, de manera que els contendents, en posició d'igualtat, disposin de les mateixes oportunitats d'al·legar i provar tot el que estimin convenient amb vista al reconeixement judicial de les seves tesis. Per això, una indefensió constitucionalment rellevant no té lloc sempre que es vulneri qualsevol norma processal, sinó tan sols quan amb aquesta vulneració es provoquen conseqüències pràctiques consistents en la privació del dret de defensa i en perjudici real i efectiu dels interessos de l'afectat per la indefensió”.

En conseqüència, la determinació de si ha tingut lloc una infracció del dret a un procés degut fa necessari examinar dues qüestions successives. En primer lloc, si era preceptiu en aquest cas per al Tribunal fer ús de la facultat que li atribueix l'article 29, 2n. paràgraf de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal i, en cas afirmatiu, si aquesta hipotètica omissió ha suposat una indefensió efectiva de la CASS que pugui revestir transcendència constitucional.

Segon.- El precepte abans esmentat comença establint una regla de caràcter general, segons la qual els òrgans de la Jurisdicció administrativa resoldran de forma congruent amb les pretensions formulades per les parts i llurs al·legacions. Això no obstant, disposa a continuació que quan el tribunal corresponent consideri que la qüestió que li ha estat sotmesa no ha sigut ben compresa per alguna part, per existir versemblantment altres motius més sòlids per a fundar la seva posició, aquell podrà sotmetre'ls a la consideració dels litigants, sense prejudicar la decisió definitiva, atorgant un termini addicional per a que puguin formular al·legacions suplementàries.

El procés administratiu es regeix, doncs, pel principi de congruència, però el tribunal està facultat per a introduir, en el marc de les pretensions formulades per les parts, uns altres motius que puguin determinar l'estimació o desestimació d'aquelles, supòsit en el qual s'ha de donar prèviament audiència a les parts per tal de respectar el principi de contradicció.

Aquesta audiència que preveu l'article 29 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal s'ha d'atorgar, però, quan el tribunal considera que s'han de fer valer *motius* diferents dels que han invocat les parts, i aquest concepte s'ha d'interpretar en sentit estricte, comprenent només els supòsits en que es produeix una alteració substancial dels termes en que es trobava plantejar el debat processal, com succeeix quan s'altera la *causa petendi*. No és necessari, tanmateix, l'esmentat tràmit d'audiència pel fet de que el tribunal utilitzi una fonamentació jurídica diferent de la que invoquen les parts ja que aquesta possibilitat es troba emparada en tot cas per l'aplicació del principi *iura novit curia*.

En conseqüència, s'ha de concloure que no ha tingut lloc en aquest cas cap vulneració de l'article 29, 2n. paràgraf, de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

Tercer.- Cal tenir en compte, a més, que la Sala va estimar el recurs d'apel·lació formulat per la part agent en base a una interpretació sistemàtica de l'article 11 del Conveni hispano-andorrà de seguretat social, del que forma part el paràgraf 4t, al qual van dedicar les parts el gruix de les seves al·legacions. La controvèrsia s'ha resolt, doncs, dins del marc en que les parts van plantejar el litigi, de manera que s'ha d'excloure l'existència de qualsevol situació d'indefensió efectiva de les parts, per vulneració dels principis de congruència o de contradicció, per la qual cosa no es pot considerar que s'hagi vulnerat el dret al procés degut. Això determina la desestimació

de l'incident promogut per la CASS, sense fer cap pronunciament en matèria de costes processals.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, decideix:

- Desestimar l'incident de nul·litat que formula la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència d'aquesta Sala núm. 99-34, d'11 de novembre de 1999.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.